

MINISTEREN

Transportudvalget
Folketinget

Dato 1. marts 2016
J. nr. 2015-5963

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transportudvalget har i brev af 26. februar 2016 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L101 – Forslag til ændring af byggeloven, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Transport- og Bygningsudvalget.

Spørgsmål nr. 3:

Ministeren bedes kommentere materialet fra Konstruktørforeningens foretræde for udvalget den 25. februar 2016, jf. L 101 - bilag 5.

Svar:

Jeg kan indledningsvist henvise til min besvarelse af spørgsmål 1 til L 101 – forslag til ændring af byggeloven, hvor udvalget bad mig kommentere Konstruktørforeningens henvendelse til udvalget af 2. februar 2016.

I deres foretræde for udvalget den 25. februar 2015 har konstruktørforeningen uddybet deres bekymring over en certificeringsordning for den tekniske byggesagsbehandling. Konstruktørforeningen har yderligere fremlagt en række alternativer til indførelsen af en certificeringsordning.

Det er i dag kun er det komplicerede byggeri fx kontor- og boligbyggeri i flere etager eller sportshaller, der er underlagt et krav om, at kommunerne skal gennemføre en teknisk byggesagsbehandling. Langt hovedparten af det byggeri og de byggeopgaver, der udføres i Danmark, er allerede i dag undtaget for kravet om, at kommunerne skal påse den tekniske dokumentation og bliver derfor ikke berørt af en kommende certificeringsordning.

Forudsætningen for indførelsen af en certificeringsordning for teknisk dokumentation af byggeriet er, at bygherrerne skal opleve en administrativ lettelse og en mere forudsigelig og effektiv byggesagsbehandling.

De nærmere betingelser for certificeringsordningen fastlægges ved bekendtgørelse. Det vil fremgå af bekendtgørelsen, hvilke krav der stilles til certificeringsorganer og til de virksomheder, der ønsker at blive certificeret. Principperne for certificeringsordningen og ændringen af den tekniske byggesagsbehandling vil være, at reguleringen skal sikre de nødvendige hensyn til sikkerheden og kvaliteten i byggeriet. Samtidig skal der ikke stilles unødvendige og fordyrende krav til byggeriet. I den forbindelse er det vigtigt at sikre, at en kommende cer-

tificeringsordning tager hensyn til, at såvel små som større virksomheder har mulighed for at blive certificeret. Derfor er der stort fokus på omkostningerne ved en kommende certificeringsordning.

De ovenstående hensyn vil ligge til grund for udmøntningen af certificeringsordningen, og der vil i den forbindelse ske en grundig interessentinddragelse af alle relevante parter, herunder af Konstruktørforeningen.

Konstruktørforeningen har i deres foretræde for udvalget peget på en række alternativer til en kommende certificeringsordning. Foreningen foreslår bl.a., at et byggeri, der opnår godkendelse i en kommune, automatisk er teknisk godkendt i en anden kommune. Konstruktørforeningen har også stillet forslag om, at hvis en byggherre kan dokumentere, at hans byggeri er opført efter Eksempelsamling om brandsikring af byggeri, må kommunen ikke bede om yderligere dokumentation for de brandtekniske løsninger.

Jeg skal hertil bemærke, at certificeringsordningen netop giver mulighed for, at ens og standardiseret byggeri kan opføres på tværs af kommunegrænserne uden, at kommunerne skal vurdere de tekniske forhold i byggeriet. Konstruktørforeningens forslag medfører, at der i kommunerne fortsat skal foretages en vurdering af, om byggeriet fx falder indenfor Eksempelsamlingen for brandsikring af byggeri, eller om der skal gennemføres en teknisk byggesagsbehandling af den påtænkte løsning, ligesom andre kommuner efterfølgende vil skulle foretage en ny sagsbehandling med hensyn til vurdering af eventuelle fravigelser fra den godkendte løsning.

Endeligt peger Konstruktørforeningen på, at staten bør pålægge kommunerne at arbejde sammen i virtuelle kompetencecentre og ERFA-grupper samt stille krav om, at kommunerne sikrer kompetenceudvikling af byggesagsbehandlere.

Jeg deler ønsket om at sikre et højt fagligt niveau i kommunerne, men det er min klare opfattelse, at kommunerne generelt bedst selv kan vurdere, hvordan dette opnås.

Med venlig hilsen

Hans Chr. Schmidt